

PRAAG (OUDE LIEFDE)

Ik zie u daar in Praag, of op't station in ver Maastricht
Ge draagt u wapperende haren en die typisch lichte blik
Draaiend op uw iets te hoge hakken sta jij daar, net als toen

Ik zie u daar in Praag, of op't station in ver Maastricht
Ge rookt uw eeuwig sigaretje met die typisch donk're blik
Wiegend op uw iets te nette schoenen sta jij daar... Als toen....

We lopen daar in Praag, in een mistig ochtendlicht
we praten over toen en nu, en later, ontwijken mekanders blik
we struinen door de smalle straten, opgetogen, net als toen

We lunchen naast elkaar in het zindrend' zomerlicht
we fluist'ren zachte, warme woorden, we stelen mekanders blik
we kletsen, vleien en we lachen, uitgelaten, als toen

We soezen daar in Praag in de gloed van 't avondlicht
we drinken ons laatste glas champagne want de kroegen gaan al dicht
we zwerven door de smalle steegjes nog heel even zonder doel

En we wachten aan de ka op de trein naar ver Maastricht
We kijken, we zwijgen bij een schril lantaarnlicht
Ieder verzonken in gedachten klinkt het net als toen: *Lief, ik mis je zo.*

Zo waren we in Praag, nu weer terug in ver Maastricht
Zonder iets te zeggen staan we daar in't schemerlicht
dralend op ons verwaasde hakken verlaten wij ... 'als toen'